

бїе, па послѣ кроткѡмъ ѿ вѣщавамъ. Това
 происходи ѿ едно прости рѣзкому любїю, можа
 да речѧ и самолюбїе. Съ това кажа чи ги
 поврашамы пакъ назадъ, и ѿмъ дѣмамы:
 „сѣдѣте си оѹвасъ, не и злѣзайтѣ
 на вонъ ѿ кашитѣ си.“ Или това ако
 не є така, можада речѧ, чи происходи ѿ
 едно ревностно прости разсвѣднѣе, чи това
 така мѣ є приликата, и така трѣба да баде,
 и може да баде. Но такива трѣба да разсвѣ-
 датъ по здраво коѣ є на человѣка по сладко-
 стно, което става ѿ принажденїе, или ѿ
 самохѣтно произволенїе; Но ако речемъ чи
 за по справедливого и по приличного и неко-
 кое принажденїе да стане, не є нещо безъ
 патно, то добрѣ: но первша нѣмамы никако-
 вѣ влѣсть, съ којто можемъ да ги принѣ-
 димъ на това: вторш, и ако можемъ, но
 сички знаемъ, чи което става съ принажденїе,
 безъ сладость са варше, а което са вар-
 ше безъ сладость и съ принажденїе, ѿ него и-
 ли совсѣмъ никаква полза не происходити, или
 твардѣ малка, и по времени са разсыпва: а
 което съ произволенїе; и по добрѣ са варше,
 и